

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Aprilie-Iunie al anului 1887, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedé în fruntea foaiei.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei, unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Martie 1887, să-și înnoiască abonamentul, pentru că altfel espeditura va fi silită a sista espedarea foaiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în expedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, 26 Martiu, 1887.

Curioasă coincidență!

În casa deputaților din Austria fostul ministru de culte, domnul Leo Thun, în o vorbire ținută la 28 Martiu, atacă dualismul ca pre o instituțiune provisorie și îi numără dîlele, — și tot atunci în casa deputaților de la noi bêtrenul Csanády, fără nici un scrupul, cinstesce Viena și Austria Germaniei, unde după a sa părere, i-ar fi locul, și proclamă regatul Poloniei sub sceptrul Măiestății Sale regelui împărat Francisc Iosif I, ca regat unit cu Ungaria prin uniune personală.

Di Csanády nu pentru prima dată s'a folosit de espectoratiuni de soiul acestora, pentru cari el, de ar fi fost român ori cive aparținător altei nați onalități, ar fi fost trimis la locul seu, dar fiind el ungar neaș a fost deșteptat din ilusiunile sale prin o simplă admoniare din partea președintelui camerei.

Să ne ocupăm însă puțin de enunțamentul dlui Leo Thun.

Leo Thun este cunoscut românilor și în special noi românii ortodocsi am avut multe necasuri cu el. Fostul episcop al Transilvaniei, mai târziu metropolitul Andreiu baron de Șaguna nu odată a avut de lucru cu acest încăpăținat bărbat de stat de pre timpul crâncenului absolutism.

Crescut în Austria — catolic din tălpi până în crescet, contele Leo Thun urmăria cu o rară diligență cursul desvoltărilor din biserica română din Transilvania și în ori ce sinod românesc basat pe canoanele bisericeii ortodoxe, el vedea tot atâta monstriei, cari 'l spăria, de aceea era de tot îndărătnic în resoluțiile sale și numai peste capul lui se putea esopera câte ceva pentru biserică și și aceasta numai prin istețimea și buna chipzuire a metropolitului Șaguna și pe basa legăturilor sale cu bărbații fruntași de atunci. Dar ca să revenim la obiect — trebuie să constatăm, că dl conte Leo Thun nu prea se bucură de simpatii la noi la români, și așa nici enunțamentele sale nu au la noi valoarea, cum ar avea ale altui bărbat cu trecut.

Ce ne pune pe noi pe gânduri sunt semnele, ce se arată în lăuntrul monarchiei, semne, care nu sună a lucru bun.

În Viena oamenii nu sunt împăcați cu forma de guvernare, la noi partidul independent nici că ar avea mai mare bucurie ca si când ne-am desface de Austria, lucruri aceste, cari trebuie să-și aibă isvorul lor undeva și acela este și rămâne a se căuta în nemulțumirea generală, ce domnesce la noi între toate popoarele. Nu sunt mulțumiți dincolo nemții, căci și-au perdut egemonia preste celelalte popoare, — tot așa de îndreptățite ca și ei de a trăi și a se desvolta liber — și nemulțumirea lor o dau pe față, proclamând unitatea monarchiei și legile marțiale.

Dacă nemții nu sunt mulțumiți o mai înțelegem, dar nu ne intră în cap cauza nemulțumirei maghiarilor, când ați toate merg pe voia lor, când ei sunt singurii oblăduitori ai statului și când naționalitățile, vorbit cu dl ministru președinte Tisza, sunt trântite la pârte, și când ele nici în parlament, nici în municipiu nici în comună, nici în școală nu se mai pot mișca libere neinfluențate și necontrolate și de cei chemați și de cei nechemati. De tot straniu ni se înfășoșază lucrurile, când nici cei cu țița în gură nu sunt împăcați, ca să tăcem de cei intercați de tot, fără nici un drag de motiv acceptabil.

Noi nu împărtășim vederile dlui conte Leo Thun, nu ne identificăm cu enunțamentul seu din 28 Martiu, ne am pus din capul locului pe terenul legal, provăduț în articolul de lege XII din anul 1867, suntem dinastici din colibă până în palat, ținem morțiș la prosperarea statului, încât aceasta e condiționată dela toți cetățenii, voim să ne cultivăm din mijloacele proprii, jertfim cât putem, numai ca să fim în rënd cu ceilalți cetățeni și nu înțelegem, că pentru ce tocmai noi trebuie să fim ținta, în care lovesc toți

scriblerii, începând dela dl Czenkalji dela „Brassó“, până la perciunații de tot neamul.

Ne-am împecat cu situațiunea creată și ne vedem curat numai de trebile noastre și așa cum suntem, modești în pretensiunile noastre, totuși formăm un spin în ochii celor dela putere, pentru că nu suntem dispuși a ne lăsa limba și legea strămoșască, ci ținem morțiș la ele, ca la cele mai scumpe odoruri ereditate.

Ne doare, când contele Leo Thun, oftează după crâncenul absolutism și ne înfiorăm a și cugeta la catastrofe, cari ar putea mîna apa pe moara contelui Thun și conșoților sei, dar am voi ca sub sistemul actual să ni se facă viața mai cu ticnă și instituțiunile noastre bisericesci să nu sufere ați tocmai, cum au suferit pe timpul contelui Thun, cu atâta mai vîrtos, cu cât ele sunt garantate prin legi positive și sancționate de prea bunul nostru monarch. Tăria Ungariei este și remene în mulțumirea tuturor popoarelor și rău, de tot rău fac cei ce nu sunt dispuși a o recunoasce această.

Noi românii puțin cerem, dar ceea ce cerem, nu voim să fie de cerșit, ci cerere justă în interesul statului de a avea cetățeni luminați și valoroși în timpuri grele. Cu maghiarisarea forțată, cu persecuțiile de tot soiul lesne s'ar putea întempla, ca vederile de altmintrea destul de urgisite ale contelui Leo Thun să prindă rădăcini și la români și atunci nu ar fi bine nici de ei, dar nici de statul ungar, ai cărui cetățeni loiali suntem.

Revista politică.

Negoțierile convențiunei vamale între monarchia noastră și România până acum n'au avut rezultatul dorit, ba scirile ultime ne pun în perspectivă, că relațiunile încep din nou a se încorda. „Neue Freue Presse“ espune, că delegații români au cerut ca înainte de toate în conferențe confidentiale să-și espună principiile punctelor lor de plecare. Ei în locul prim au accentuat convenția veterinară, dar au pretins astfel de concesiuni, cari ar involva modificarea legilor veterinare austriace și ar trebui să facă vitelor române favoruri, cari nu le au nici chiar vitele indigene. După deslușirile date de delegații austriaci, deși formal delegații români nu și-au revocat propozițiunile, se poate spera, că greutățile, ce au esistat în acest punct sunt încâtva delăturate.

Delegații români au cetit apoi un lung șir de articole, pentru cari ei nu vreau să se lege, și altele pentru cari sunt aplicați a face concesiuni.

Fată de aceste espuneri din partea delegaților români, punctul de plecare al delegaților austro-un-

FOIȚA.

Documente pentru limbă și istoria.

(Urmare.)

13) Tot în obiectul regulărei respective reducerii sărbătorilor a urmat o patentă împărătească din 30 Ianuarie 1787 sub Nro. 9040, pe care îl reproducem după originalul românesc tipărit, ce s'a aflat la biserica din Sebeșul de jos.

La Num. 9040. 1804.

„Iosif al doilea cu mila lui Dumnezeu ales al românilor, împărat pururea August, craiul apostolicesc al Germanii, Ungarii, Bohemii, Dalmației, Croației, și Slavoniei, archipovățuitorul Austriei; Iproci.

„Cinstiților și de bun Neam, iproci! De vreme ce binele supușilor noștri celor credincioși pravoslavnici de legea grecească poftesce dela noi, ca în rëndul împuținării sărbătorilor aceeași împărătească și părintească purtare de grijă să avem cătră dînșii, carea și cătră cei ne-uniti o am arătat, și voaue crăescului nostru gubernium prin preainaltul în 7 dîle August anul 1786, sub numărul 8861 dat rescriptum al nostru cunoscută a vi-o face ne-am milostivit, și pentru aceastași pricină și pentru ca

„încât e cu puțință, întru toată aceiași rënduială „să se ție între uniți și între ne-uniti, foarte de lipsă „este, ca sărbătorile, care noi pentru biserica ne-unită „a răsăritului le-am aședat acelea, și pravoslavnicii „cei de legea grecească să le ție: (afară de aceea ce „pentru fiește care neam de osebi sau fost dat, „adecă: a s. Sava archiepiscopul a s. sfințitul Con- „standin și Elena, și a s. Paraschevei.) Drept aceea „spre plinirea acestora milostiveaște rënduim, ca de „acum înainte, și numiții pravoslavnici de legea gre- „cească numai acealea sărbători să le ție, care aici „urmează, adecă:

„În luna lui Ianuarie:

„1. În ziua a 1. Tăcarea împrejur a Domnului nostru Isus Christos.

„2. În ziua a 6. Botezul Domnului nostru Isus Christos.

„3. În ziua a 30. Trei sfinți archierei: Vasilie, Grigorie, și Ioan Zlatoust.

„În luna lui Fevruarie.

„4. În ziua a 2. Stretenia, adecă: Întimpinarea Domnului nostru Isus Christos.

„În luna lui Martie.

„5. În ziua a 25. Bunavestire a Născătoareii de Dumnezeu.

„În luna lui Aprilie.

„6. În ziua a 23. Sfântul Mucenic Georgie.

„În luna lui Iunie.

„7. În ziua a 24. Nașterea sfântului Ioan Bo- „tezătorul.

„8. În ziua a 29. S. S. și întru tot lăudații „Apostoli Petru și Pavel.

„În luna lui Iulie.

„9. În ziua a 20. Sfântul Proroc Ilie.

„În luna lui August.

„10. În ziua a 6. Schimbarea la față a Domnului nostru Isus Christos.

„11. În ziua a 15. Adormirea preasfintei Născătoareii de Dumnezeu.

„12. În ziua a 29. Tăcerea Capului s. Ioan Bo- „tezătorul.

În luna lui Septemvrie.

„13. În ziua a 8. Nașterea preasfintei Născătoareii de Dumnezeu.

„14. În ziua a 14. Înălțarea sfintei Cruci.

„În luna lui Octomvrie.

„15. În ziua a 26. Sfântul marele Mucenic „Dimitrie.

„În luna lui Noemvrie.

„16. În ziua a 8. Soborul sfinților Îngeri Mihail „și Gavriil.

gari, dice tot „Neue freue Presse“ e clar, pentru că dacă i-se făc României concesiunile cerute, Austro Ungaria trebuie să ceară atunci pentru articolele ei principale, acele văzuri, cari corăspund intereselor sale de export. Așadară dela poziția, ce o vor lua delegații români față cu aceste articole va atârna, dacă se va realiza sau nu convenția.

Simpatiile poporului bulgar față de principele Battemberg, cu cât se amână mai mult alegerea principelui, cu atât cresc mai tare, a dîs dl Stoiloff în Viena, și într'adevăr despre aceasta avem o eclatantă dovadă prin faptul, că din incidentul onomasticeii fostului principe bulgar, capitala Bulgariei a serbat aceasta și în forma cea mai solemnă, dar fără de a face demonstrațiuni, ear principelui i-s'a gratulat la Darmstadt prin mai multe sute de depeși din toate părțile țerei și din partea tuturor claselor populației bulgare.

Părechea regală română.

În întoarcerea spre București dela sărbătorile cu ocaziunea aniversării de 90 de ani a bătrânului împărat al Germaniei, regele și regina României s'a abătut pe la Viena, și 2 zile au fost oaspeții monarhului nostru.

Visita aceasta a domnitorilor României s'a comentat în multe variațiuni. Unii susțineau, că România a intrat și ea în alianța dintre Austro Ungaria și Germania, și drept răsplătă i-s'a garantat neutralitatea în fața incursiunilor din peninsula balcanică. Alții făceau diferite combinațiuni, pe cari le legau de neînțelegerile dintre monarhia noastră și România din incidentul erupției războiului vamal, și credeau a descoperi în această vizită o vedită apropiere între aceste două țări, chemate a trăi în pace în cele economice.

De această părere se vedă cuprinse și cercurile politice din Viena.

Diarul guvernamental din Viena și totodată cel mai autorizat organ al partidei militare și am putea dice al curții „Fremdenblatt“ în numărul 88 dela 30 Martiu a. c. la locul prim publică următorul articol:

Cu deosebită simpatie salută populațiunea din Viena sosirea părechei princiare, căreia statul vecin român îi datorește puternica sa dezvoltare, o eră a înfloririi și a bunei stări. Înainte de câteva decenii încă un stat vasal otoman, pe care împărecheri interne și slăbiciune, pasiuni de partidă și războiu intern îl împedecau în dezvoltarea sa culturală, și-l țineau în circumstare semi-asiatică, România unită sub regimul lui Carol de Hohenzollern ajunge în contactul cel mai intim cu statele europene și cu viața culturală europeană, și-a scuturat legăturile din urmă, și s'a ridicat la o stare independentă și stimată. Când regele Carol, împodobit cu toate virtuțile de regent, și-a pus pe cap coroana de principe al României, era conșciu de importanta chemare, care l aștepta; era conșciu de mărimea operei organizatorice, cel aștepta, și nu s'a retras în fața greutăților. Istoria statului moldavo-valachic în anii din urmă înainte de urcarea pe tron a principelui de Hohenzollern, nu era tocmai îmbărbătătoare pentru noul domnitor și în drumul din Germania spre București nu erau singuratică cuvintele de sinceră compătimire, cu cari era întâmpinat. Principele Carol își inaugură guvernarea cu serioșitate și energie; mâna lui cea puternică a stîrpit vechile abusuri, și această puternică mână nu și-a greșit buna impresiune asupra țerii, care avea trebuință înainte de toate de consolidare internă, armonie na-

țională și de autoritatea unui domnitoriu cu cunoscute importante calități sufletesci, a unui domnitoriu, care scie, unde merge. Față cu poporul seu, principele a pășit cu inimă nobilă, deschisă; ochii lui au cuprins lipsele și dorințele națiunii; năsuințele lui n'au cunoscut alt scop, decât reînvierea acestei vechi vițe române la o completă viață politică și națională. Și când spiritul timpului și împrejurările au pus României arma în mână pentru eluptarea libertății, faptele eroice ale armatei române reformată, au dat dovezi, despre binecuvântarea ajunsă în țeară cu principele german. Soldații principatului, pentru cari lumea militară odinioară conserva nu mai un suris de batjocură, s'au arătat asemenea iscusitelor trupe, lângă cari și contra căroră a luptat; ei ne-au revocat în mînte originea romană, la care cu atîta mândrie națională se provoacă românul; vitejia lor și escelenta organizațiune, care o a dat Carol I armatei sale, au justificat totala deslupire a României de cătră raportul de suzeranitate față cu Poarta, ea a justificat în consecunța mai departe regatul român recunoscut de Europa.

Cumcă această jună țeară s'a întărit înlăuntru și înafară, cumcă ea prin o politică înțeleaptă și plină cu tact, prin neobosita dezvoltare culturală în faptă a ajuns a fi un stat cu influență și de importanță, aceasta este meritul primului ei rege. Deodată cu ridicarea țerei sale la un stat cu influență, care cumpănesce în orient, regele Carol a creat și o nouă prețioasă garanție pentru pacea orientală. Din partea noastră trebuie să urmărim cu adevărată bucurie și cu simpatie conlucrarea înflorirea unui stat, care în cultivarea păcii orientale, în năsuința noastră de a deslega pe cale pacinică toate cestiunile, legate cu ea, ne stă atît de aproape. Deși prin ruperea legăturilor de convenție economică, referințele economice ale monarhiei noastre față cu statul român vecin în aceste momente sunt turburate, noi totuși dăm expresie speranții noastre întemeiate, că va succede în cele din urmă a ajunge la o înțelegere, care se corăspundă intereselor de ambele părți, și adevăratelor dorințe ale ambelor națiuni. Prezența deodată în capitală și residență a părechei regale române și a plenipotențiaților regali pentru consultările asupra convenției comerciale nouă în direcțiunea aceasta ni se prezentează ca o norocoasă coincidență, ca o favorabilă procire, că va succede opera înțelegerii celei atît de necesare și atît de simțite.

Bucuria și adevăratele simpatii, cu care populațiunea din Viena și din Austro-Ungaria salută prezența regelui României pe pămîntul imperiului, aceste le aduce și nobilei principese, care împarte tronul lui Carol, și este încoronată cu laurii artei poetice, care luminează femeilor țerei sale prin virtuți, și prin nobilele sale însușiri ale sufletului și ale inimei. Adînc e legată „Carmen Sylva“, regina poetă, adînc e legată ea și poporul român cu firul poeziei. Ea, principesa germană, s'a lăsat cu toată iubirea la poporul seu, i-a studiat sufletul lui, și a eshauriat lumea romantică a poveștilor din popor. Unele mărgăritare ale poeziei dau dovezi despre adîncă privire, ce ea a făcut în sufletul poporului, cu câte un nobil și dulce cuvînt a contribuit ea la marea operă a educațiunii, reînvierii unei națiuni bogat talentate, și eliberate de jugul sufletesc, care sute de ani a apăsas asupra lui.

Poporul român cu însuflețire privește la regina Sa, care nu deneagă scutul seu puternic dela nici o operă a umanității sau a educațiunii poporului, care de mult nu mai e străină în țeară, și care ca poet cu succes a contribuit, ca poporul român în Europa să câștige amici și stimători. Un farmec romantic, unic în felul seu, are această doamnă; ea deveni o legătură puternică între tron și popor, totodată și un vorbăreț mijlocitoriu sufletesc între acest popor și între națiunea germană. Visita în Viena a unei părechi regale dotate cu așa rare virtuți pentru noi este o îmbucură

toare dovadă, garanție a intinelor raporturi dintre înalta noastră casă domnitoare și juna dinastie română, între monarhie și statul vecin român; dela viitoriu așteptăm, ca aceste raporturi în interesul reciproc să se desvolte tot mai intim.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român“.

București, 24 Martiu, 1887. Domnule Redactor! Este cunoscută de mult propaganda catolică în România. De cîtva timp aceasta a început a lua dimensiuni din ce în ce mai mari sub prelatul Iosif Palma. Nu erau de ajuns pastoralele „arhiepiscopului arhidiecesei de București“, nu erau de ajuns congregațiunile religioase — favorisate prin tăcerea prelatilor noștri, — ci a trebuit ca să și inaugureze cariera de răspânditor al învățăturilor catolice și părintele Dumitru Radu — român, de nascere din Ardeal, — compromițându-ne și pe noi transilvănenii, căți ne am căutat scut aci în România.

Deși guvernul român permite toate aceste însinuări catolice, totuși opinia publică nu voesce să scie de angajamentele luate de capii colectivității guvernante. Românii de aici au ținut totdeauna mult la religia lor și dacă au tolerat propaganda catolică, aceasta a fost numai din motivul, că nu puteau să și manifeste sentimentele în biserici străine, ci asceptau numai ocaziunea favorabilă. Ocaziunea s'a ivit în săptămîna trecută.

Părintele Radu, amăgit de succesele sale, avu oarbă cutezanță ca în numele științei să profaneze chiar și tribuna Ateneului, aruncînd mărul de ceartă între români.

Cu câte-va zile mai înainte și anunțase sfîntia sa conferința despre „Inteligență“ Cu nerăbdare ascepta publicul seara de 15 Martie.

Era la 8 oare, când între strigăte și fluerături fu invitat „Popa“ în sală.

Din toate părțile l încungiurară tinerii cu deosebire, strigîndu-i „Sus Popo!“ „Jos Popo!“

Sgomotul devenia din ce în ce mai asurđitor. Căți-va tineri mai îndrăzneți stînsesă lămpile, alții începură a cînta valsul pe un pian hodorogit, ce se afla din întemplantare acolo, ear alții se împingeau asupra smeritului părinte, insultându-l în față.

„La Bărătie, la Cioplea! resuna sala.

Lucrul ar fi ajuns de sigur mai departe, dacă n'ar fi sosit la timp d. Esarcu, președintele Ateneului.

Dl Esarcu, cu zîmbetul pe buze, făcu apel la indulgența publicului, ca să nu violeze libertatea tribunei Ateneului român.

„Liberă pentru români, nu pentru catolici, nu pentru renegați.“

În fine se suî pe tribună sfîntia sa între strigătele și șuerăturile cele mai asurđitoare.

„Trăiască România“ fu începutul discursului d-sale. „Jos Iesuitule“ era refrenul.

Cu toate acestea avu curajul — ca să nu me servesc de altă expresiune — să îndrăge câteva cuvinte despre unirea gîntei latine.

Publicul își perdu răbdarea și dînsul ca un adevărat martir tot esita a se depărta de pe tribună.

Mai mulți tineri, ce erau în jurul tribunei se urcară alături de martirul nostru pe tribună, rugînd publicul, ca să și facă la urmă aprecierile. Totul fu în zadar; dovada cea mai isbitoare, că românii își

„17. În ziua a 21. Întrarea în Biserică a preasfintei Născătoare de Dumneșeu.

„În luna lui Decemvrie.

„18. În ziua a 6. Cel dintru Sfinți Părintele nostru Nicolae.

„19. În ziua a 25. Nascerea Domnului nostru Isus Christos.

„20. În ziua a 26. Soborul preasfintei Născătoare de Dumneșeu.

„21. În ziua 27. Sfântul întâiul Mucenic, și Archidiacon Stefan.

„Lângă aceastea:

„22. Vinerea mare din săptămîna Patimilor.

„23. A doua zi de Paști.

„24. A treia zi de Paști.

„25. Înălțarea Domnului nostru Isus Christos.

„26. A doua zi de Rusalii.

„Dintru care chiar se înțelege, cumcă sărbătorile, care aici nu sunt însemnate, trebuie să se socotească, a fi dezlegate și scădute.

„Însă după rînduiala, carea prin înaltul rescript al nostru din 7 Avgust o am arătat, și acum poruncim, ca sărbătorile și ceale legate, și ceale deslegate, totdeauna cu împărătescul nostru Nume prețios (în Biserică) să le vestească norodului. Și această preainaltă noastră rînduială tuturor judecătorilor, și deregătorilor locurilor să li se facă în știre,

„dînduli-se înainte, cumcă bună grije să aibă, ca sărbătorile, care pentru pravoslavnicii cei de legea grecească le-am întărit, și le-am aședat a se ține, să se vestească a fi legate: eară cealelalte să se vestească deslegate întru acesta chip, cum întru cele deslegate fără de împedecare fiește-carele să și poată lucra lucrurile sale. Eară de cumva undeva această preainaltă noastră Poruncă nu s'ar ține, atunceia Episcopilor locurilor, sau de va fi lipsă și deregătorilor celor mai mari să se facă înștiințare.

„Așijderea și această poruncim, ca preoții cei pravoslavnici de legea grecească să nu se îndestuleaze numai cît cu gura au vestit norodului sărbătorile cele deslegate, ci și ei însuși întru aceale zile lucrînd la cîmp, și la alte trebi, să dea pildă bună: așijderea mai marii locurilor prin seamne din afară, precum sunt slobozirea tîrgurilor întru aceaste zile, deschiderea boltelor, și oprirea jocurilor (unde numai în sărbători se păzia aceastea) să se sîrguiască deplin a arăta, cumcă aceaste Sărbători sunt deslegate.

„Așijderea vor putea și pravoslavnicii de legea grecească de aci înainte a ține sărbătorile sfinților întru a căroră cînte ar fi vr'o biserică sfințită (adecă hramul). Eară nădăjduim, cum de aici înainte și Archierei cei pravoslavnici de legea grecească nu vor sfinți vre-o biserică, nici vor alege hramul întru cîntea vre-unui Sfânt ca acela

„a căruia sărbătoare au sau deslegat, sau nici odată n'au fost legată. Drept aceea pentru mai mare încredințare, și Episcopii cei pravoslavnici de legea grecească, datori vor fi în sfîrșitul fiește-căruia an, a trimite voaue catastihul bisericilor, care preste an le-au sfințit.

„Această împărătească a noastră rînduială voaue crăescului nostru guvernium cu o poruncă ca aceasta vi se face în scire, ca spre plinirea ei toate ceale ce sînt de lipsă despre toate părțile să rînduiți și așa să aședați lucrul, ca împușinarea sărbătorilor la uniți, și la ne-uniți tot întru aceeași vreme, să se înceapă. Dat în Viena 30 Ianuarie, 1787.

Iosif m. p.

Karol Gróf Pálfi m. p.

Alexandru Pastori m. p.

* Dnei Herminei Popovici Desean, preșidentă interimală a „Reuniunii femeilor române din Arad și provincă“ i-s'a adresat o epistolă deschisă, în care o mulțime de femei române exprimădu și dorința a se înscrie ca membre ale reuniunii, o roagă să ia dispozițiuni spre acest scop și să concheme adunarea generală constituantă.

manifestau sentimentele nu față de subiectul conferinței, ci față de demnitatea părintelui Radu.

Grație intervenției dlui Esareu, care suindu-se pe tribună puțu atrage atenția publicului asupra D sale până ce sfinția sa, s'a făcut nevădută.

Așa dar dl D. Radu și-a îndeplinit misiunea în România. Românii bucureșteni nu l-au silit să și ia geamantanul în mână și să-l facă să treacă munții, după cum se exprima mai în lunile trecute dl senator Mărzescu, ci-l scot din țară prin desaprobarrea generală.

E de regretat însă, că asemenea scandal s'a întâmplat tocmai la Ateneu. *)

G. P.

Casina română din Orăștie.

Orăștie, în 24 Martiu.

Un motor puternic pentru promovarea culturii naționale, a spiritului de solidaritate și a bunei înțelegeri între inteligenții români este fără îndoială instituția casinelor sau a societăților de lectură. Românii au înțeles de mult acest adevăr și aceasta se vede din împrejurarea, că mai în fie-care oraș, unde se află inteligență română, s'au înființat asemenea centre de convenire socială, sau casine — numai că ele mai multe au avut și au încă o viață mai mult efemeră, fiindcă le au lipsit și le lipsesc condițiile principale de existență: baza materială și spriginul moral unanim al inteligenții române.

Și în Orăștie au existat casine în diferite timpuri, însă până acum nici una nu a putut avea durată mai lungă; după un început cu vâlvă sgomotoasă casinele de până acum au încetat în paguba evidentă a numărului element român inteligent din oraș și din cerc.

După atâtea încercări zădarnice, făcute în anii de mai nainte inteligența română din Orăștie a luat înaintea de aceasta cu doi ani inițiativa pentru a înființa o societate de lectură sau casină pe fundamente solide și durabile — și într'adevăr, că casina înființată deodată cu institutul de credit și economii „Ardeleana” — s'a așezat pe astfel de temelii, încât putem considera existența ei pe deplin asigurată și garantată.

Un moment de mare însemnătate a contribuit în zilele trecute pentru a asigura casinei viitorul. În ședința adunării generale ținută la 27 Martiu n. dl Dr. I. Mihu aduse la cunoștința adunării generale, că direcțiunea institutului de credit și economii „Ardeleana” a abdis de remunerarea de 400 fl., votată de adunarea generală a acționarilor, în favorul casinei, respective donează casinei aceasta sumă, tot asemenea donează și directorul executiv al „Ardeleniei” dl Dr. I. Mihu remunerațiunea sa de 200 fl. și în sfârșit dl contabil Aurel Popovici Barcian a dăruit remunerațiunea sa de 100 fl. earăși casinei române — va se dăca sina a primit un ajutor de 700 fl. v. a. din ca generositatea direcțiunii „Ardeleana.”

Acest act de spontană și rară generositate, dovedit din partea dlor membrii ai direcțiunii „Ardeleniei,” a fost întâmpinat cu frenetice aplause din partea membrilor casinei, cari au fost surprinși într'un mod foarte plăcut de această faptă într'adevăr generoasă.

Comitetul casinei nu va întârzia a aduce pe calea publicisticii noastre naționale expresiunea de mulțumită și recunoștință generoșilor donatori și a împlini astfel dorința adunării generale a casinei.

Prin acest ajutor, respective dar, s'a pus un fundament solid la viitorul casinei, a cărei înființare a fost întâmpinată la început cu mult pesimism. Prognosticele cele slabe, ce s'au făcut societății noastre de lectură sunt astăzi pe deplin desavuate — și viitorul ei este asigurat.

Aceasta garanță a casinei este un titlu de neperitoare recunoștință pentru acei ce au ostenit la înființarea ei!

Printre obiectele discutate în adunarea generală dela 27 Martiu n. — resp dintre conclusele aduse în această adunare amintim, că s'a primit unanim rațiociniul de pe anul trecut, de asemenea s'a luat la cunoștință inventariul despre averea casinei, — s'a decis prenumărarea jurnalului „Luminătorul” pe lângă celelalte jurnale naționale.

Cu privire la donațiunea de 700 fl. s'a decis unanim ca 300 fl. să se întrebuinteze pentru cumpărarea de cărți pe seama bibliotecii, ear restul de 400 fl. să se depună spre fructificare.

Urmând alegerea comitetului pe timpul de un an s'au ales: Sam. Pop, pres., Laur. Bercian, vicepres., Aurel Popovici Barcian cassariu, Dr. Ioan Mihu, bi-

*) Dăm loc acestei corespondențe nu pentru că ne ar face plăcere ca să înregistrăm unul și același fapt de două ori, ci pentru ca publicul nostru să se convingă, că nu numai jurnalistica desaproabă rolul păr. Radu de misiunar al catolicismului în România, dar ca să vadă on. public, că chiar și în inimile cele mai nepreocupate aceasta propagandă provoacă o adevărată indignare. Red.

bliotecariu și notariu, N. Popovici, I. Mihaiu, G. Avram membri ordinari; Dum. Iosif, Dr. Stefan Erdélyi și I. Lazaroiu jun. membrii suplenți.

E de relevat, că dl Dr. I. Mihu din zel și devotament către progresul casinei a luat asupra sa postul de bibliotecar, pentru a pune fundamentul unei biblioteci raționale și corespunzătoare.

Pentru compunerea unei liste despre cărțile de procurat pe seama bibliotecii s'au ales o comisiune de 5 membrii în persoanele: dlor Dr. I. Mihu, Dr. St. Erdélyi, Al. Nemeșiu, I. Mihaiu și G. Joandrea.

Cu aceste agende memorabila adunare a casinei dela 27 Martiu n. s'a terminat, lăsând în inimile tuturor celor de față urme adânci de amintiri plăcute.

Fie ca exemplul inteligenței române din Orăștie să aște imitatori și în alte părți locuite de români în interesul progresului nostru național și cultural!

X.

0 interpelare.

Dela inactivarea statutului nostru organic — în deosebi dela organizarea sinoadelor noastre — abstragând dela faptul constituțiilor urmate din trei în trei ani — nu-mi aduc aminte să se fi ținut vre un *sinod protopresbiterial* în tractul Orăștiei.

Preoțiunea noastră din acest tract a sulevat adeseori în conveniri și conversațiuni private necesitatea de a se ține — și anume cât se poate mai des — sinoade protopresbiterale, a căror folos e necontestabil — dar afacerea n'a ajuns până acum într'un stadiu de firmă hotărâre. Agende de pertractat ar fi destule, mai ales acolo, unde nu se țin asemenea sinoade de deci de ani — lipsesc numai o inițiativă energică din partea dlui ppresbiter, care stă în fruntea protopresbiteratului de aproape 50 de ani.

Drept aceea, considerând, că interesele protopresbiteratului Orăștiei reclamă imperativ ținerea de sinoade ppresbiterale — și considerând, că membrii sinodului protopresb. nu au numai destinațiunea de a se suplini pe calea alegerii din trei în trei ani, ci mai au și datorința de a lucra ceva pentru promovarea intereselor tractului protopresb. — imi iau voia a adresa dlui prot. Nic. Popovici o modestă întrebare:

Are dl ppresbiter de cuget a convoca sinodul ppresbiterial și a deștepta această însemnată reprezentanță tractuală din somnul letargic, ce a cuprins-o chiar din ziua primei constituiri?!

Încât pentru pretinsa lipsă de agende — sunt gata a sta la dispozițiune cu un program complet de obiecte — numai se pot avea până sunt în viață fericirea de a vedé întrunindu-se sinodul protopresb. al tractului Orăștiei, barem odată în fie-care an.

Un preot ortodox din ppresbiteratul Orăștiei.

Varietăți.

† (Cas de moarte.) Cu regret auzim, că protopresbiterul tractului Mediașului

Dionisiu Chendi,

după un morb de câteva ore în 26 Martie a. c. st. v. a încetat din viață. În momentul morții îi va fi mâne, Duminecă, la 3 oare după amiază, în comuna Șaroș, aproape de Elisabetopol.

*) (Sciri personale dela Curte.) Maj. Sa împărăteasa Elisabeta se află de câte-va zile la băile din Mehadia, pentru a-și restaura sănătatea. În călătoria spre acest loc renumit de cură, a făcut Maiestatea Sa pe vapor o mică excursiune pe Dunăre înjos atingând malul României la Vercerova și al Sârbiei la Cladova. Un batalion de vânători din armata română a făcut Maiestatei Sale onorurile cuvenite la Vercerova cu muzica militară, ear vaporul, ce era în trecere, a răspuns din ordinul Maiestatei Sale cu prezentarea flămurei. Maiestatea Sa află multă plăcere în locurile romantice dela băile Mehadiiei.

Maj. Sa împăratul, după cum scrie „Daily Chronicle” are de cuget, ca cu ocaziunea jubileului reginei Victoria din Anglia, să meargă în persoană la „Londra”. Acesta este aplecat a o face și din acel motiv, că monarhul nostru este singurul suveran din Europa, care n'a fost încă în Anglia și doresce tare a cunoaște aceasta țară precum și Scoția Singura împrejurare, ce l'ar putea eventual reținé dela aceasta călătorie e, că aceste vizite i s'ar da poate însemnătate politică. — Principele de coroană Rudolf va călători earăși la Abazzia, pentru a-și cerceta soția, carea se află acolo pentru a-și căuta de sănătate. —

*) (Producțiuni pe fluer.) Dl Iacob Nagy și-a ținut producțiunea pe fluer Marți seara cu un

succes foarte mulțamitoriu. Cu deosebire și-a arătat măiestria de artist dl Nagy la esecutarea punctelor din program: „Un tablou din valea Hategului în Transilvania” și „Nagyszerű egyveleg” ambele compuse de concertantul. Public a fost de tot puțin, deși merita dl Nagy cu mult mai calduroasă spriginire.

*) (Ministrul de honveđi) a recercat pe ministrul comun de răsboiu, ca având în vedere grelele rapoarte ale honveđiei, să denumească ca instructori la cursul de ofițeri pentru gloate, ofițeri din armata comună. Ministrul comun i-a răspuns, că ofițerii dela armata comună sunt prea mult ocupați cu deosebire chiar în lunile de vară; dar totuși va lua dispoziție ca să se însinue de bună voie unii ofițeri, cari vor să fie instructori, dar totodată să-și împlinească și serviciul lor la trupă.

*) (Binecuvântarea ceriului.) Dnule Redactor! În 23 Martie o femeie de aici a născut 3 copii, dintre cari 2 sunt feciori și 1 fată. Copii toți trei sunt sănătoși și bine desvoltăți. Nenorocirea e, că aceasta îmbelșugată binecuvântare cerească s'a revărsat asupra unei femei din-clasa cea mai miseră a poporului, încât și până acum abia s'a susținut de pe o di pe alta cu lucrul mânilor sale, și astfel acum e amenințată subsistența atât a ei, cât și a acestor 3 ființe mici; pentru aceea me ved îndemnat a apela la marimimiositatea on. public și a l ruga în numele acestei sêrmame mame ai veni într'ajutoriu prin oferte marimimoase, pentru cari oferte răsplată cerească va fi însutită. *)

Dăncu-mare, 25 Martiu, 1887.

Chiril Teacoi, paroch gr. or.

*) O sêrbătoare pompoasă va avea loc în Iași. La 23 Aprilie se va sfinți metropolia din Iași. Cu aceasta ocaziune Iași vor saluta sêrbătorește pe înalții suverani ai României precum și pe I. P. S. S. metropolitul primat încunjurat de cler înalt și de multe alte persoane distinse.

*) (Adunarea generală a institutului de credit și economii „Victoria” din Arad) după cum scrie „Biserica și Școala” s'a ținut sub presidul dlui Georgiu Dogariu, fiind de față 46 acționari, cari reprezentau 447 de acțiuni. S'au rezolvit toate obiectele puse la ordinea zilei, și anume: s'a declarat institutul de constituit, s'a votat proiectul de statute; s'a luat la cunoștință raportul fundatorilor despre alegerea și constituirea direcțiunii în sensul prospectului emis; s'a ales comitetul de supraveghiere, și s'a dat absolutoriu fundatorilor pentru gessiunea de până acum. — Președinte al adunării generale s'a ales dl Georgiu Dogariu Direcțiunea institutului este compusă în următorul mod: președinte: dl Dimitriu Bonciu vicepreședinte: dl David Nicoră, director executiv: dl Dr. Nicolau Oncu, membrii: dnii: Gregoriu Venter, Mircea V. Stănescu, Aureliu Suciu, Stefan Antonescu, Mihaiu Veliciu, Costa Obercnezu, Dr. Georgiu Vuia, și Dr. Ciacian. — În comitetul de supraveghiere s'au ales: președinte: dl Dr. Atanasie Șandor, membrii dnii: Ioan Belesiu, Vasiliu Mangra, Georgiu Lazar și Antoniu Caracioni. — Proiectul de statute se va substerne în curând tribunalului competent pentru aprobare.

*) (Propteaua cultur-egyletului curat maghiar va fi cultur-egyletul jidanomaghiar.) În Budapesta peste 400 de universitari pmerciunți au ținut o adunare, în care s'a luat următorul proiect de rezoluție: Considerând, că e de lipsă și folositoriu ca jidănimea maghiară se dovedească în mod strălucit entusiasmul ei cu privire la cultura maghiară, junimea jidană studiosă dela universitățile surori, declară, că e timpul a iniția o mișcare în jidănime cu scop de-a înființa un „cultur egylet” jidănesc Ca lucrurile să se aducă cât mai în grabă în îndeplinire s'au și însărcinat 50 de membri cu diferite lucrări. — Ce-ai mai ride la vreme de nevoie să-i tragă pe maghiari pe sfoară!

*) Ofertele marimimoase se primesc și din partea noastră, cuitându-se pe calea publicității, și se vor administra imediat la destinațiunea lor. Red.

Să nu lipsească din nici o familie. Eisenstadt (Ungaria). Respectab. Dle! La răspunderea prețuitei Dtale epistole îți fac cunoscut, că influința pilurilor de Svitza, ce mi le-ai trimis, au fost în mod deosebit aprepțate nu numai de mine, ci și de acele persoane, cari la sfatul meu și le-au procurat. Pilurile s'au arătat lecuitoare cu deosebire la înțeturi, cărcei, stringere de stomach, rea mistuire, flegmă din gură și a organului de respirațiune, apoi dureri de cap, amețeli, hemoroide etc. Eu, după întrebunțarea celor 6 schatule sunt de tot restaurat, me află în pozițiune de a recomanda acest preparat pentru ori cine, care suferă de aceleași dureri, după cum cu drept merită. Cu toată stima al Dtale Iosif Hacke, faur de curte ces. reg. în pensiu. Pilurile de Svitza ale apotecariului R. Brandt costă o schatue 70 cr. în farmacie. Se atrage atențiunea asupra cruci albe în pământ roșu pe lângă iscălitura R. Brandt.

Loterie.

Mercuri în 6 Aprilie 1887.

Brünn: 10 38 26 1 27

Nr. 827

[1574] 1—3

Publicare de concurs.

Postul de notariu cercual al comunelor împreunate Săcel, Aciliu și Magu cu reședința în Săcel, devenind vacant, pentru ocuparea aceluia se escrie concurs.

Cei ce doresc a câștiga acest post, care este împreunat cu salariu anual de 500 fl. și cu tacsele satorite în tarif pentru lucrări private, sunt provocați a înainta cererile lor instruite conform dispozițiilor articolului de lege I. din anul 1883 la subscrisul până în finea lunii Maiu a. c.

Săliște, în 3 Aprilie, 1887.

Pretorul suprem:

Liviu de Lemény.

Nr. 496

[1572] 2—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia de clasa III Ocna-inferioară, cu venit anual de 400 fl. 31 cr. se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare.

Reflecții să-și prezenteze petițiunile în termenul indicat la subsemnatul, dela carele pot lua informațiuni detaiate privitoare la venitul parochial.

Sibiu, 8/20 Martiu, 1887.

In conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Simion Popescu,
protopresbiter.

Nr. 269

[1573] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan lângă beștrănu paroch Ioan Hociotă în parochia de clasa III Slimnic (cu venit preste tot de 401 fl. 15 cr.) se escrie prin aceasta concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt:

Jumătate din venitele suscitute.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poftiți a-și aterne petițiunile concursuale instruite conform prescrișelor din vigoare la sub-semnatul în termenul susarțat.

Sibiu, 26 Ianuaru, 1887.

In conțelegere cu comitetul parochial din Slimnic.

Simion Popescu,
protopresbiter.

Ca se putem avea totdeauna

Legume

proaspete, fine, gustoase și hrăitoare trebuie ca să le scim cultiva. — Îndrumare dă cartea „Despre legume,” unica în limba română, carea se capătă franco dela **Nicolau Avram** din Totvaradia (Totvárád), trimițându-i se **60 cr.** cu asemnata. [1567] 3—3

Nr. 540/1887 civ.

[1571] 3—3

Publicațiune.

Din partea tribunalului regesc din Elisabetopole prin aceasta se aduce la cunoștință publică, că pentru admisibilitatea proporțiunei dreptului de crismărit din **Făcet** (Oláh-Bükkös) resp. satorirea cheiei de proporționare se pnnē și de pertractare **19 Aprilie a. c. 10 oare a. m.** ce se va ține în Făcet la cancelaria comunală, la care se invită toți interesații în cauză cu aceea observare, că fostilor proprietari li s'a denumit de curator ad actum advocatul Ottó Rozgonyi din Elisabetopole.

Din ședința tribunalului regesc din Elisabetopole, ținută la 21 Februaru, 1887.

Ludovic Nagy,
preș.

V. Jakab,
notar.

Închiriere.

În Șeica-mare (Nagy-Selyk) se află de închiriat pe **3 sau 6 ani**, eventual de vândut pe veci **o casă din material solid în mijlocul pieței cu 3 odăi, o culină și o boltă, spre piață și pivniță sub toate casele**, precum și **un grajd pentru 12 vite**.

Informațiuni mai de aproape se pot primi dela proprietariul **Mozes Kappel** în Caltwasser (Hidvégiz), posta ultimă Nagy-Selyk.

[1575] 1—3

Domnului Fragner, Praga!

Cred că e datoru mea a ve înștiința că de doi ani întrebunțez preparatul d-voastre **balsam de viață al Drului Rosa**, care în călătoriile mele, în diferite clime, are o influență binefăcătoare. Ve rog deci a-mi trimite patru sticle mari la Semlin. Proxima mea călătorie va fi la Vidin, Giurgiu și Galați, unde **balsamul Dr. Rosa** mi e indispensabil.

Cu profund respect **Toma Turinaz**,
Conducător la societatea navigațiunei pe Dunăre, la Semlin

Mijloc grabnic și sigur pentru boale de stomach și consecințele lor.

Conservarea sănătății

se bazează numai pe **conservarea și promoțiunea unei digestiuni bune**, căci aceasta este condiția fundamentală a sănătății și a unei stări corporale și spirituale. Cel mai bun medicament de casă pentru regularea mistuirii spre a obține o compoziție de sânge adevărat, pentru depărtarea părților sângelui stricat și rău, este **mult cunoscutul și plăcutul**

Balsamul de viață al Drului Rosa.

Acesta, e preparat din plantele cele mai bune și mai vindecătoare, este probat ca foarte escelente la toate boalele digestive, adică la lipsă de apetit, răgălă cu acrimă, flatuozități, vărsături, dureri de stomach, cărcei de stomach și prea îngreunarea lui cu bucate, flegmă, hemoroide, boale femești, ipohondrie, melancolie (în urma conturbațiunei digestiunei); acesta împotrăpăză întreaga activitate a mistuirii, produce sânge curat și sănătos și redă corpului bolnav puterea și sănătatea de mai înainte. În urma acestei însușiri escelente, acesta a devenit un medicament de casă sigur și probat poporal, dobândind o întindere universală.

1 sticlă 50 cruceri, o sticlă duplă 1 fl. v. a.

Mii de scrisori de recunoștință stau la dispoziție. Balsamul la cereri francate se trimite în toate direcțiile pentru plata prin mandate postale.

Pentru de a depărta falsitatea

fac pe toți băgători de seamă la aceea, că fie-care sticlă pregătită de mine după prescrierea originală.

Balsamul de viață al Drului Rosa

pe o parte e imprimată în sticlă cu firma mea și cu legala lipire a marcei (vultur cu literele „Dr. R.” în scutul de piept) — pe partea diametral opusă însă cu decorațiuni puse una lângă alta, și prin mijlocirea unui dop de metal, pe care se află împreună marca, se astupă. Sticlele sunt învălute în anuniurile de întrebunțare. Pachetarea se face în carton vinet, care e scris pe părțile longitudinale cu

„Balsamul de Viață al Drului Rosa”

din farmacia „la vulturul negru” a lui **B. Fragner, Prag Nr. 205—III**, și e în limba germană, boemă, maghiară și franceză, ear muchile sunt proveșute cu chipurile legale ale marcelor.

Ori-ce preparat lipsit *bater* numai în parte de vr'unul din lucrurile espuse, să se considere de fals.

În original se află: **Balsamul de viață al Drului Rosa** în principalul depot al fabricantului **B. Fragner**,

apotecă la Vulturul negru, în Praga, cornul dela Spornergasse 205—III și în depozitele mai jos însemnate
Sibiu: Karl Müller, apotecar, W. F. Morscher, apotecar; — Cluș: Iohann Wolff, apotecar, Nicolau Széký, apotecar, Adolf Valentini, apotecar; — Brașov: Eduard Kugler, apotecar; — Torda: Gabriel Wolff & Sohn, apotecar.

Toate apotecele din Austria, au în deposit acest balsam de viață.

Tot acolo se află:

Alifă de casă universală din Praga.

Mijloc sigur și probat pentru vindecarea tuturor inflamațiilor, rănilor și umflăturilor.

Acesta se întrebunțază cu succes sigur la inflamația, oprirea lăptelui și împietrirea pieptului femeilor la înfărcarea copiilor; la abscese, umflături sangulare, beșicuțe puroioase, la umflăturile anghililor, la așa numitul vierme la deget, la petrificațiuni, umflături de ghinduri, la perios, la umflături reumatice, inflamații cronice la glezuele picioarelor, la serintei, la aundarea picioarelor și ochiuri (bătăuri), la mâni crepate, la umflături prov. nite din împunsătura insectelor, la răni pururoase, rac, aprinderea periosului etc.

Toate inflamațiunile, petrificațiunile și umflăturile se vindecă în timpul cel mai scurt; dacă rana are deja materie în timp scurt se vindecă după ce s'a tras toată aceea materie.

O doză mică 25 cr., una mare 35 cr.

Prevenire!

Trăg-nd atențiunea, că acest mijloc de cură se imitează adese ori și în diferite moduri, me ved obligat a face pe toți atenți, că această alifă de casă din Praga după adevăratul original nu mai eu singur o produc și că se află umplută în doze galbene de metal, care pe capac are depusă marca aceasta pe lângă aceea încă scris cu negru „Alifă de casă universală” din Praga B. Fragner, farmacia „vulturul negru” Praga Nr. 205—III în limba germană și boemă. — Dosele se învăluie în hartie roșă, care arată întrebunțarea (în 9 limbi) și e provădută în carton venet pe care afară de marcă se află pe partea de deasupra imprimat Alifă de casă universală din Praga etc. în limba germană și boemă.

De cumva P. T. cumpărătoru va afla altă împachietare a doselor de cât, care e descrisă, preparatul să se privească de fals și să se retrimită.

Balsam de auș.

Cunoscut ca mijlocul cel mai nimerit și mai eficace pentru vindecarea aușului gren și dobândirea aușului perdut de tot.

O sticlă 1 fl. v. a.

[1528] 5—20

Banca generală de asigurare mutuală „TRANSILVANA.”**A XVIII-a adunare generală ordinară**

va avea loc **Duminecă în 24 Aprilie cāl. nou a. c. la 3 oare după prânș** în casa proprie a institutului (strada Cisnădiei Nr. 5.)

Obiecte de pertractare sunt:

1. Darea de seamă despre afacerile anului 1886.
2. Raportul comitetului de supraveghiere.
3. Intregirea consiliului administrativ.
4. Propuneri incurse.
5. Sortiri de obligațiuni ale fondului de întemeiere.

Sibiu, în 18 Martie, 1887.

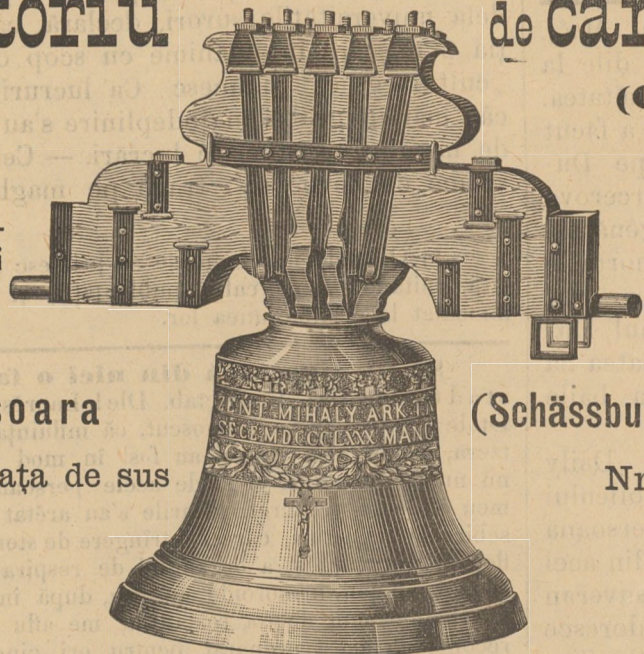
[1574] 2—2

Consiliul administrativ.

Mihaile Manchen, vărsătoriu de campane

(Clopote)

și de construcțiunea cea mai nouă

cu sușucitoriu

în Sighișoara

piața de sus

(Schässburg-Segesvár)

Nr. 168

o firmă, ce există dela anul 1822 și se bucură de un renume bun, se recomandă tuturor comunelor bisericesci a lifera și repara clopote de toată mărimea cu coroana de stejar ori de fer legat, face și scaune de clopote din fer bătut pentru unul sau și mai multe clopote cu prețurile cele mai convenabile. Comandele se efectuează și în depărtare. Clopote mai mici sunt în tot timpul gata. Solvirea se va primi și în rate. [153] 3 10